Mandag den 3. juni i år bragte ugebrevet Mandag Morgen følgende overskrift: BEFOLKNINGEN ØNSKER INGEN SKATTELETTELSER.

Det viste sig at være samfundsforskeren Jørgen Goul Andersen, som påny havde slået til med eet af sine utallige projekter til forsvar af den offentlige sektors omfang. Goul Andersen har gennem Gallup stillet et udsnit af vælgerne over for følgende udsagn: "Vi bør satse på et
samfund, der sikrer tryghed for alle, også selvom det betyder, at skatterne forbliver højere i Danmark end i de fleste andre lande"!

65 pct. af vælgerne sagde, at de var enige i dette udsagn. Og på det grundlag konkluderer han, at
befolkningen ønsker ingen skattelettelser. Undersøgelsen er gengivet i bogen "Skatter uden velfærd".

Den såkaldte samfundsforsker har stillet et ledende spørgsmål. Et subjektivt spørgsmål. Et spørgsmål fyldt med personlige fordomme. Han forudsætter, at skattelettelser fører til utryghed. Derfor får han svar, som han spørger. Og det er nok også, hvad han har ønsket.

Hvis vi derimod stiller befolkningen et neutralt spørgsmål, så får vi et ganske andet resultat. Hvis vi helt enkelt stiller følgende spørgsmål: "Mener De, at skatten burde være lavere, uændret eller højere end i dag?" - ja, så får vi et helt andet svar.

Et sådant neutralt spørgsmål har forskeren Gunnar Viby Mogensen stillet gennem Gallup. Der er tale om en helt ny undersøgelse fra august i år, som jeg har Viby Mogensens tilladelse til at referere.

Denne undersøgelse viser, at 60% af vælgerne ønsker lavere skatter, 36% ønsker uændrede skatter og 3% ønsker højere skatter. Og alle har en mening om dette klare spørgsmål. Kun 2% svarer "ved ikke".

Og befolkningen har samtidig en meget klar opfattelse af, hvordan skattelettelser skal finansieres. Ifølge den samme Gallup-undersøgelse fra august siger 24% af dem, der ønsker lavere skatter, at skattelettelser skal finansieres med "offentlige besparelser". 26% siger "overførsel af opgaver til privat sektor". Og 25% siger "effektivisering i den offentlige sektor". Og 25% har andre forslag.

Et klart flertal i befolkningen ønsker altså lavere skatter. Og danskerne ser altså også muligheden for skattelettelser uden al landsens ulykker.

Goul Andersen stillede et ledende spørgsmål. Og fik det svar, han ønskede. Det er

farligt med politiske kommissærer i forskerklæder!
Danmark har verdens-rekord i beskatning af personlig indkomst. Fra det virkelige liv kender vi de høje skatters frygtelige skadevirkninger.
Høje skatter giver ringere konkurrenceevne. Høje skatter jager de initiativrige danskere til udlandet. Høje skatter dæmper lysten til at gøre en ekstra indsats.
Men værst er de høje skatters påvirkning af holdning og
moral.
De høje skatter har tvunget en stor del af danskernes aktiviteter væk fra den officielle og beskattede del af økonomien og ned i den sorte, ubeskattede undergrundsøkonomi.
Den sorte økonomi har en produktionsværdi på 40-50 mia.kr.
56% af befolkningen finder det i orden med sort arbejde, når skatterne er så høje. Og 63% ville få udført sort arbejde, hvis de havde muligheden for det!
Det viser Gunnar Viby Mogensens undersøgelser af det sorte arbejde.
Væksten i det sorte arbejde er simpelt hen borgernes oprør mod et overbeskattet og overreguleret samfund.
Oprøret i sig selv er sundt og godt. Men selvfølgelig er det skidt, når opfattelsen af, hvad der er lovligt og ulovligt på den måde flyttes.
Grundlæggende er danskerne et ærligt folk. Grundlæggende er den sociale moral og skatte-moralen høj. Men selv de stærkeste moral-normer kan blive udsat for et så stærkt pres, at de bryder sammen.
De uhyrlige indkomstskatter er ganske enkelt Danmarks største strukturproblem. De høje skatter dæmper væksten og skaber arbejdsløshed. Derfor er der ikke noget modsætningsforhold mellem at sænke skatterne og at sænke arbejdsløsheden. Tværtimod vil det gavne beskæftigelsen at lette skattetrykket.
Vi har allerede fået en internationalt konkurrence-dygtig erhvervs-beskatning. I 1992 vil vore kræfter være samlet om at sænke afgifterne på øl og vin, således at vi kan leve op til EF-forliget om afgifter. Ved udgangen af 1992 har vi således fået løst opgaven med såvel erhvervsskatter som afgifter.
Herefter vil det være naturligt i 1993 at vende tilbage til spørgsmålet om indkomstskatterne.
Men jeg bliver nødt til at banke tre hegnspæle ned i landskabet.
For det første vil jeg advare alle mod at gå ud og love skattelettelser. Danskernes

stenede vej til skattekontorerne er brolagt med brudte politiker-løfter om skattelettelser. Rigtige danskere er derfor trætte af snak om skattelettelser. De vil se handling.

Jeg har derfor heller ikke i dag givet løfter om skattelettelser. Det gør jeg først den dag, hvor jeg kan komme ud fra forhandlings-lokalet med et flertal i hånden. Men jeg har givet et klart signal om, i hvilken retning jeg vil arbejde.

For det andet er det et klart krav fra Venstre, at hver gang, der indføres brugerbetaling eller bidrag til sociale forsikringsordninger, så skal befolkningen mindst krone for krone have erstatning for den højere præmiebetaling gennem en tilsvarende lavere skat.

For det tredje må Venstre klart afvise kosmetiske sænkninger af skatteprocenterne. Vi vil ikke være med til at narre befolkningen med en bruttoskat. Vi siger nej til skatteteknisk produktudvikling, som kun går ud på at opfinde nye redskaber til at beslaglægge de samme penge som før. Der skal være tale om ærlige skattesænkninger.

Jeg vil her gøre det på et Venstre-landsmøde usædvanlige, at jeg vil kalde salig Viggo Hørup til støtte for min advarsel mod dem, der taler om "skatte-omlægninger". For næsten 100 år siden - den 17. sept. 1893 - skrev Viggo Hørup en artikel om de farlige politikere, for hvem skattepolitikken blot går ud på at udvikle såkaldt bedre skatter.

Hørup skrev bl.a. om den stakkels patient, den danske skatteyder: "Hvad Kvaksalvere læser over Staklen om Kom
pensation og Omlægning, mens de flytter skatten fra den ene Lomme over i den anden og putter ham en ny Ladning i den Lomme, der blev tom, det fører kun fra Ondt til Værre. Der må engang komme Nogle, som siger: Vi vil ikke have
Skat, heller ikke god Skat, ikke engang fortrinlig Skat; det er mindre Skat, vil vil have, forstår I, mindre Skat."

Det er helt i Hørupsk tradition, når jeg som skatteminister rejser land og rige rundt for at advare mod de høje skatter.

Skattesocialisterne vil have, at en skatteminister skal gå ind for høje skatter, større skatter, bedre skatter.

Men det gør jeg ikke. Det vil jeg ikke. Det er mindre skat, jeg vil have.

Danskerne er grundlæggende et ærligt folk. Men vi har indrettet et system, som frister

og driver til at flytte aktiviteterne over i den ubeskattede sektor. Det er dette system, vi skal have lavet om. Vi skal gøre det attraktivt at yde en ekstra indsats. Vi skal gøre det attraktivt at udføre arbejdet hvidt fremfor sort.